Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (sedmo vijeće)

25. lipnja 2020.*

„Javna služba – Dužnosnici – Promaknuće – Postupak promaknuća za 2017. – Odluka o nepromaknuću – Jasnoća i preciznost tužbenog razloga – Pravilo o podudarnosti – Dovođenje u pitanje konačnih akata – Dopuštenost – Članak 45. Pravilnika o osoblju – Privremeno izvješće o probnom radu – Izvješće o probnom radu – Izvješće o ocjeni – Elementi koji se uzimaju u obzir prilikom usporedbe zasluga – Pravilnost postupka – Odgovornost – Neimovinska šteta”

U predmetu T-511/18,

XH, koju zastupa E. Auleytner, odvjetnica,

tužiteljica,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju L. Radu Bouyon i L. Vernier, u svojstvu agenata,

tuženika,

povodom zahtjeva na temelju članka 270. UFEU-a radi, s jedne strane, poništenja odluke objavljene u *Administrativnim obavijestima* br. 25-2017 od 13. studenoga 2017. o neuključivanju tužiteljičina imena na popis promaknutih dužnosnika u okviru postupka promaknuća za 2017. i radi poništenja Odluke R/96/18 od 7. lipnja 2018. o odbijanju tužiteljičine žalbe od 10. veljače 2018. te radi, s druge strane, naknade štete koju je navodno pretrpjela zbog tih odluka,

OPĆI SUD (sedmo vijeće),

u sastavu: R. da Silva Passos (izvjestitelj), predsjednik, L. Truchot i M. Sampol Pucurull, suci,

tajnik: P. Cullen, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 19. prosinca 2019.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: engleski

Presudu [1]

I. Okolnosti spora

1 Tužiteljica XH dužnosnica je Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF). Nakon što je prošla na natječaju EPSO/2009/169 (pravo), imenovana je i zaposlena u razredu AD 5, u prvom OLAF-ovu odjelu, počevši od 1. srpnja 2014. Uz njezino zapošljavanje određeno je razdoblje probnog rada, koje je završilo 31. ožujka 2015. (u daljnjem tekstu: razdoblje probnog rada).

2 Tužiteljicu je 22. listopada 2014. primio doktor A, psihijatar liječničke službe Europske komisije (u daljnjem tekstu: liječnička služba) u okviru liječničkog pregleda. Taj je pregled organiziran nakon unutarnjih poteškoća s kojima se tužiteljica susrela u odnosu s drugim članovima prvog OLAF-ova odjela u koji je bila raspoređena.

3 Dana 1. studenoga 2014. tužiteljica je premještena u drugi OLAF-ov odjel.

4 Dana 5. prosinca 2014. tužiteljici je dostavljeno privremeno izvješće o probnom radu (u daljnjem tekstu: privremeno izvješće o probnom radu). U poruci elektroničke pošte od 15. prosinca 2014. tužiteljica je navela da ne prihvaća komentare sadržane u tom izvješću.

5 U siječnju 2015. tužiteljica je od liječničke službe zatražila pristup svojoj medicinskoj dokumentaciji. Liječnička služba obavijestila je tužiteljicu 3. veljače 2015. da samo vanjski praktičar može dobiti uvid u njezinu medicinsku dokumentaciju. Tužiteljica je u tu svrhu, uzastopno, 1. ožujka 2015. i 4. travnja 2016. imenovala doktore B i C.

6 Tužiteljica je 20. ožujka 2015. imenovana na stalno radno mjesto, s učinkom od 1. travnja 2015.

7 Dana 26. ožujka 2015. tužiteljici je dostavljeno izvješće o njezinu probnom radu. To je izvješće sadržavalo potpis voditelja drugog odjela u koji je raspoređena, u svojstvu ocjenjivača, i supotpis privremenog direktora OLAF-ove Uprave B, u svojstvu potvrditelja.

8 U okviru postupka zahtjeva za pristup svojoj medicinskoj dokumentaciji, tužiteljica je obaviještena o postojanju liječničkog nalaza doktora A od 31. ožujka 2015. (u daljnjem tekstu: nalaz doktora A). Taj je nalaz sastavljen nakon liječničkog pregleda od 22. listopada 2014. navedenog u točki 2. ove presude. Doktor B dostavio je 2. listopada 2015. tužiteljici ulomke iz nalaza doktora A. U travnju 2016. Komisija je pozvala doktora C u prostorije liječničke službe kako bi mu omogućila uvid u cijeli nalaz doktora A. Taj je uvid proveden 11. svibnja 2016.

9 Tužiteljica je 11. travnja 2015. nadležnom tijelu za imenovanje podnijela prvi zahtjev za pomoć protiv načelnika prvog odjela u koji je bila raspoređena. Tužiteljica je 6. srpnja 2015. nadležnom tijelu za imenovanje podnijela drugi zahtjev za pomoć protiv svojeg mentora iz tog istog odjela. U tim je zahtjevima tužiteljica u biti tvrdila da je klevetnički sadržaj privremenog izvješća o probnom radu koje se spominje u točki 4. ove presude dokaz uznemiravanja koje su nad njom provodili njezini nadređeni. Odlukom D/306/15 od 24. srpnja 2015. i Odlukom D/512/15 od 19. listopada 2015. nadležno tijelo za imenovanje odbilo je ta dva zahtjeva za pomoć. Tužiteljica je 23. listopada 2015. i 19. siječnja 2016. podnijela žalbe protiv odluka D/306/15 i D/512/15. U okviru prve od tih dviju žalbi tražila je, među ostalim, da se privremeno izvješće o probnom radu koje se na nju odnosi povuče iz njezina osobnog dosjea. Odlukom R/730/15 od 9. veljače 2016. i Odlukom R/43/16 od 27. travnja 2016. nadležno tijelo za imenovanje odbilo je te dvije žalbe.

1 Navedene su samo one točke presude za koje Opći sud smatra da ih je korisno objaviti.

10 Tužiteljica je 21. srpnja 2016. zatražila naknadu štete i troškova, uključujući odvjetničke troškove, koji su nastali zbog postupka zahtjeva za pristup njezinoj medicinskoj dokumentaciji. Liječnička je služba 30. kolovoza 2016. odbila taj zahtjev.

11 Tužiteljica je 30. rujna 2016. zatražila da se liječničko mišljenje profesora D, odnosno vanjskog psihologa od kojeg je u kolovozu 2016. zatražila liječnički savjet, uključi u njezinu medicinsku dokumentaciju.

12 Tužiteljica je 10. listopada 2016. podnijela pritužbu Europskom nadzorniku za zaštitu podataka (ENZP). Ta se pritužba odnosila, s jedne strane, na trajanje postupka obrade njezina zahtjeva za pristup njezinoj medicinskoj dokumentaciji i, s druge strane, na neuključivanje nalaza profesora D u njezinu medicinsku dokumentaciju.

13 Tužiteljica je 27. studenoga 2016. podnijela žalbu protiv odluke liječničke službe, navedene u točki 10. ove presude, o odbijanju njezina zahtjeva za naknadu štete i troškova postupka zahtjeva za pristup njezinoj medicinskoj dokumentaciji. Odlukom R/579/16 od 9. ožujka 2017. nadležno tijelo za imenovanje odbilo je tu žalbu.

14 Tijekom istog razdoblja, u siječnju 2016. i travnju 2017., tužiteljičina godišnja izvješća o ocjeni (u daljnjem tekstu: izvješća o ocjeni) sastavljena su za godine 2015. i 2016.

15 Dana 3. travnja 2017. Komisija je objavom u *Administrativnim informacijama* br. 13-2017 priopćila pokretanje postupka promaknuća za 2017. godinu (u daljnjem tekstu: postupak promaknuća za 2017.). Nakon tog priopćenja, 19. lipnja 2017. uslijedila je objava popisa dužnosnika koje je za promaknuće predložio glavni direktor OLAF-a. Na tom se popisu nije navodilo tužiteljičino ime.

16 Tužiteljica je 11. travnja 2017. ponovila svoj zahtjev od 30. rujna 2016. kojim je tražila da se nalaz profesora D uvrsti u njezin liječnički spis (vidjeti točku 11. ove presude).

17 Tužiteljica je u lipnju 2017. europskom ombudsmanu podnijela pritužbu u vezi s postojanjem privremenog izvješća o probnom radu u njezinu osobnom dosjeu.

18 Tužiteljica je 26. lipnja 2017. pred zajedničkim odborom za promaknuće (u daljnjem tekstu: ZOP) podnijela žalbu protiv odluke glavnog direktora OLAF-a da je se ne uvrsti na popis dužnosnika predloženih za promaknuće.

19 Tužiteljica je 25. kolovoza 2017. od liječničke službe zatražila da povuče nalaz doktora A iz njezine medicinske dokumentacije. Liječnička je služba 28. kolovoza 2017. obavijestila tužiteljicu o nepostojanju tog nalaza u njezinoj medicinskoj dokumentaciji.

20 Dana 27. kolovoza 2017. član ZOP-a napravio je uvid u tužiteljičino privremeno izvješće o probnom radu.

21 Dana 21. rujna 2017. prijelazna zajednička grupa (u daljnjem tekstu: PZG) donijela je nacrt mišljenja koji je sugerirao da se tužiteljicu ne preporuči za promaknuće. Nakon tog nacrta mišljenja uslijedilo je mišljenje ZOP-a od 27. listopada 2017., u kojem ZOP, s 26 glasova za i četiri suzdržana, nije preporučio tužiteljicu za promaknuće pri nadležnom tijelu za imenovanje.

22 Komisija je 13. studenoga 2017. objavila priopćenje u *Administrativnim informacijama* br. 25-2017. To priopćenje sadržavalo je popis dužnosnika promaknutih u sklopu postupka promaknuća za 2017. godinu. Tužiteljičino ime nije se nalazilo na tom popisu (u daljnjem tekstu: odluka o nepromaknuću).

23 ENZP je 14. prosinca 2017. donio odluku o tužiteljičinoj pritužbi od 10. listopada 2016., navedenoj u točki 12. ove presude. ENZP je u toj odluci odbio tužiteljičin prvi prigovor, koji se temeljio na trajanju postupka obrade njezina zahtjeva za pristup njezinoj medicinskoj dokumentaciji. Nasuprot tomu, što se tiče drugog prigovora, koji se temelji na neuključivanju nalaza profesora D u tužiteljičinu liječničku dokumentaciju, ENZP je odlučio da činjenica da Komisija nije bez odgađanja prihvatila tužiteljičin zahtjev u vezi s ispravljanjem njezine medicinske dokumentacije predstavlja povredu pravila o zaštiti osobnih podataka. Osim toga, ENZP je naveo da su podaci koji su mu proslijeđeni u okviru tog postupka povodom pritužbe upućivali na to da je nalaz doktora A uklonjen iz tužiteljičina liječničkog spisa.

24 Tužiteljica je 18. prosinca 2017. zatražila od glavnog direktora OLAF-a da ukloni privremeno izvješće o probnom radu iz njezina osobnog dosjea. U prilog tom zahtjevu tužiteljica se pozvala na ENZP-ovu odluku navedenu u točki 23. ove presude.

25 Porukom elektroničke pošte od 18. siječnja 2018. Komisijina Glavna uprava (GU) za ljudske resurse i sigurnost obavijestila je tužiteljicu da su privremeno izvješće o probnom radu, kao i njezini komentari na izvješće, povučeni iz njezina osobnog dosjea.

26 Tužiteljica je 10. veljače 2018. podnijela žalbu protiv odluke o nepromaknuću, objavljene 13. studenoga 2017. Nadležno tijelo za imenovanje odlukom R/96/18 od 7. lipnja 2018. odbilo je tu žalbu (u daljnjem tekstu: odluka o odbijanju žalbe). Tužiteljica je 17. lipnja 2018. potvrdila primitak te odluke o odbijanju svoje žalbe.

27 Tužiteljica je 13. studenoga 2018., na temelju postupka promaknuća za 2018., promaknuta u razred AD 6, s učinkom od 1. siječnja 2018.

II. Postupak i zahtjevi stranaka

[*omissis*]

34 Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

– naloži Komisiji da podnese izvješća o ocjeni za sve dužnosnike koji ispunjavaju uvjete za promaknuće i koji su promaknuti iz razreda AD 5 u razred AD 6 u okviru postupka promaknuća za 2017. kao i popise dužnosnika predloženih za promaknuće;

– naloži Komisiji da podnese dokaze i rezultate usporedbe zasluga te primjerke spisa PZG-a i ZOP-a kao i najnovije statistike o prosječnom ritmu promaknuća i odgovarajućem povećanju plaće dužnosnika;

– sasluša kao svjedoke relevantne sudionike u postupcima odobrenja i promaknuća te osobe koje su saznale za privremeno izvješće o probnom radu nakon podnošenja relevantne dokumentacije navedene u drugom dijelu tužbenog zahtjeva;

– poništi odluku o nepromaknuću;

– poništi odluku o odbijanju žalbe;

– naloži Komisiji da joj naknadi pretrpljenu štetu i gubitak;

– naloži Komisiji snošenje troškova.

35 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:

– odbije tužbu;

– naloži tužiteljici snošenje troškova.

III. Pravo

36 Četvrtim i petim dijelom tužbenog zahtjeva tužiteljica zahtijeva poništenje odluke o nepromaknuću i odluke o odbijanju žalbe.

37 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, zahtjev koji je podnesen protiv odluke o odbijanju žalbe ima za učinak osporavanje pred sudom akta protiv kojeg je podnesena žalba i on kao takav nema samostalan sadržaj (presude od 17. siječnja 1989., Vainker/Parlament, 293/87, EU:C:1989:8, t. 8. i od 20. studenoga 2007., Ianniello/Komisija, T-205/04, EU:T:2007:346, t. 27.). Stoga valja smatrati da tužbeni zahtjev za poništenje podnesen protiv odluke o odbijanju žalbe podnesene protiv odluke o nepromaknuću ima kao jedinu svrhu zahtjev za poništenje odluke o nepromaknuću (vidjeti u tom smislu presudu od 6. travnja 2006., Camós Grau/Komisija, T-309/03, EU:T:2006:110, t. 43.).

38 Iako se odlukom o odbijanju žalbe potvrđuje odluka o nepromaknuću te stoga ne treba posebno odlučivati o zahtjevu za poništenje odluke o odbijanju žalbe, obrazloženjem koje sadržava ta potonja odluka ističu se razlozi odluke o nepromaknuću. Stoga, vodeći računa o razvojnoj naravi predsudskog postupka, to obrazloženje također treba uzeti u obzir pri ocjenjivanju zakonitosti odluke o nepromaknuću jer se podrazumijeva podudarnost tog obrazloženja s potonjim aktom (vidjeti u tom smislu presudu od 21. svibnja 2014., Mocová/Komisija, T-347/12 P, EU:T:2014:268, t. 31. i 33. i navedenu sudsku praksu; vidjeti također u tom smislu presudu od 9. prosinca 2009., Komisija/Birkhoff, T-377/08 P, EU:T:2009:485, t. 59.).

39 Šestim dijelom tužbenog zahtjeva tužiteljica zahtijeva da joj Komisija naknadi navodno pretrpljenu štetu.

40 Valja ispitati, s jedne strane, zahtjev za poništenje i, s druge strane, zahtjev za naknadu štete.

A. Zahtjev za poništenje

41 U prilog svojem zahtjevu tužiteljica ističe dva tužbena razloga. Prvi tužbeni razlog temelji se na nepravilnosti postupka promaknuća za 2017. Drugi tužbeni razlog temelji se na očitoj pogrešci u ocjeni koju je počinilo nadležno tijelo za imenovanje prilikom usporedbe zasluga.

42 Komisija ističe više zapreka vođenju postupka.

1. Dopuštenost

[*omissis*]

c) Argument o postojanju zapreke vođenju postupka koji se temelji na tome da je tužiteljica dovela u pitanje akte koji su postali konačni

[*omissis*]

84 Iz prethodno navedenog proizlazi da argument o postojanju zapreke vođenju postupka koji se temelji na nedostatku jasnoće i preciznosti prvog tužbenog razloga te argument o postojanju zapreke vođenju postupka koji se temelji na povredi pravila o podudarnosti treba odbiti. Nasuprot tomu, tužiteljičina argumentacija usmjerena, s jedne strane, protiv činjenice da se privremeno izvješće o probnom radu nalazi u njezinu osobnom dosjeu u smislu članka 26. Pravilnika o osoblju i, s druge strane, protiv izvješća o ocjeni sastavljenih za godine 2015. i 2016. nedopuštena je.

2. Meritum

85 Prvim tužbenim razlogom tužiteljica u biti tvrdi da je postupak promaknuća za 2017. nepravilan jer su njime povrijeđeni članak 45. Pravilnika o osoblju i Odluka Komisije C(2013) 8968 *final* od 16. prosinca 2013. o općim provedbenim odredbama članka 45. Pravilnika o osoblju, koja je objavljena u *Administrativnim obavijestima* br. 55-2013 od 19. prosinca 2013. (u daljnjem tekstu: OPO). U tom pogledu, tužiteljica osobito ističe da je nepravilnost postupka promaknuća za 2017. povezana, kao prvo, s utjecajem koji je imao nalaz doktora A i, kao drugo, s utjecajem privremenog izvješća o probnom radu i izvješća o probnom radu. Tužiteljica dodaje da su postupovne nepravilnosti kojima ona prigovara mogle utjecati na ishod postupka promaknuća za 2017., odnosno na odbijanje promaknuća.

[*omissis*]

b) Navodni utjecaj privremenog izvješća o probnom radu i izvješća o probnom radu na postupak promaknuća za 2017.

108 Tužiteljica osobito ističe da je njezin osobni dosje, koji je bio ispitan tijekom postupka promaknuća za 2017., sadržavao elemente koji se u njemu nisu trebali nalaziti i koje nije trebalo uzeti u obzir radi ocjene njezinih zasluga prilikom usporedbe zasluga. Konkretno, tužiteljica smatra da je postojanje privremenog izvješća o probnom radu u njezinu osobnom dosjeu bilo nepravilno.

109 Tužiteljica također kritizira postojanje privremenog izvješća o probnom radu u svojem „spisu o promaknuću”, odnosno, u biti, utjecaj i uzimanje u obzir privremenog izvješća o probnom radu tijekom postupka promaknuća za 2017. U tom pogledu, tužiteljica je u tužbi i na raspravi naglasila da se u izvješću o probnom radu izravno upućuje na privremeno izvješće o probnom radu te se u njemu prikazuju poteškoće s kojima se susrela na početku razdoblja probnog rada, odnosno poteškoće u međuljudskim odnosima i poteškoće koje se odnose na timski rad.

110 Tužiteljica smatra da su napomene iz privremenog izvješća o probnom radu očito utjecale na sadržaj izvješća o probnom radu i njezinih izvješća o ocjeni sastavljenih za godine 2015. i 2016., odnosno dokumenata koji su uzeti u obzir prilikom usporedbe zasluga provedene u okviru postupka promaknuća za 2017. Usto, ističe da je član ZOP-a izravno napravio uvid u njezino privremeno izvješće o probnom radu tijekom postupka promaknuća za 2017. godinu. Osim toga, tužiteljica je na raspravi tvrdila da nije bilo potrebno da nadležno tijelo za imenovanje u okviru postupka promaknuća za 2017. uzima u obzir to izvješće.

111 Konačno, tužiteljica, u dijelu tužbe koji se odnosi na usporedbu zasluga, tvrdi da su napomene iz izvješća o probnom radu i privremenog izvješća o probnom radu očito utjecale na njezinu ocjenu i nepostojanje prijedloga za promaknuće.

112 Stoga se tužiteljica u biti poziva, s jedne strane, na nepravilnost povezanu s postojanjem privremenog izvješća o probnom radu u svojem osobnom dosjeu u smislu članka 26. Pravilnika o osoblju. S druge strane, ističe povredu članka 45. Pravilnika o osoblju zbog toga što su tijekom postupka promaknuća za 2017. godinu uzeti u obzir privremeno izvješće o probnom radu i izvješće o probnom radu.

113 Komisija osporava tužiteljičinu argumentaciju.

114 Kao prvo, Komisija tvrdi da povlačenje privremenog izvješća o probnom radu iz tužiteljičina osobnog dosjea nije izravna posljedica obveza koje ima na temelju ENZP-ove odluke (vidjeti točke 23. do 25. ove presude). Naime, ENZP u svojoj odluci nije smatrao da je postojanje privremenog izvješća o probnom radu u osobnom dosjeu nepravilno.

115 Kao drugo, Komisija u svojim podnescima tvrdi da, na temelju članka 45. Pravilnika o osoblju i članka 4. stavka 1. točke (a) OPO-a, uzimanje u obzir privremenog izvješća o probnom radu u okviru postupka promaknuća za 2017. nije nepravilno, nego, naprotiv, da je riječ o obvezi nadležnog tijela za imenovanje. Usto, Komisija naglašava da je pristup članova ZOP-a osobnom dosjeu dužnosnika u ovom slučaju putem informatičkog sustava upravljanja osobljem (u daljnjem tekstu: Sysper 2) postupovni zahtjev koji proizlazi iz potrebe da se provede ispitivanje izvješća predviđeno člankom 45. Pravilnika o osoblju. Stoga, prema Komisijinu mišljenju, taj pristup ne predstavlja nepravilnost.

116 Kad joj je o tome postavljeno pitanje na raspravi, Komisija je istaknula da, za razliku od onoga što je navela u odgovoru na tužbu, tijelo za imenovanje nije imalo nikakvu obvezu uzeti u obzir privremeno izvješće o probnom radu. Osim toga, pojasnila je da cilj izvješća o probnom radu nije ocijeniti dužnosnikove zasluge u svrhu promaknuća i da je takvo izvješće sastavljeno isključivo u svrhu imenovanja na stalno radno mjesto. Iz toga je zaključila da su prilikom usporedbe zasluga provedene u okviru postupka promaknuća u načelu uzeta u obzir samo izvješća o ocjeni. Međutim, Komisija je smatrala da su ocjenjivači i dalje *de facto* mogli uzeti u obzir dokumente dostupne u sustavu Sysper 2.

117 Kao treće, u odgovoru na tužbu i na raspravi Komisija je osporila utjecaj privremenog izvješća o probnom radu na postupak promaknuća za 2017., a osobito utjecaj tog dokumenta na izvješća koja su uzeta u obzir prilikom tog postupka promaknuća.

118 Komisija najprije ističe da sadržaj privremenog izvješća o probnom radu nije spriječio tužiteljičino imenovanje na stalno radno mjesto na kraju razdoblja probnog rada. Na raspravi je naglasila da su nadređeni ovlašteni navesti negativne primjedbe u privremenom izvješću o probnom radu i izvješću o probnom radu. Dodala je da je točno da se u izvješću o probnom radu o kojem je riječ spominju poteškoće s kojima se tužiteljica susrela na početku razdoblja probnog rada. Međutim, istaknula je da je tužiteljičino izvješće o probnom radu sadržavalo ocjene koje su negativne ocjene iz privremenog izvješća o probnom radu ciljano svele na najmanju mjeru.

119 Nadalje, Komisija se poziva na nepostojanje tužiteljičina interesa da osporava „zadovoljavajuće” zaključke iz izvješća o ocjeni koja se na nju odnose, a koja su sastavljena za godine 2015. i 2016. Na raspravi je tvrdila da je navodni negativan utjecaj ocjena sadržanih u privremenom izvješću o probnom radu neutraliziran pozitivnim ocjenama sadržanima u izvješću o probnom radu i izvješćima o ocjeni sastavljenima za godine 2015. i 2016.

120 Konačno, Komisija je isto tako na raspravi utvrdila da odluka o odbijanju žalbe ne sadržava nikakvo upućivanje na privremeno izvješće o probnom radu. U tom pogledu, pojasnila je da se tijekom postupka promaknuća nadležno tijelo za imenovanje samo ili uglavnom koristilo izvješćima o ocjeni koja su sastavljena za godine 2015. i 2016.

121 Slijedom toga, prema Komisijinu mišljenju, tužiteljica precjenjuje utjecaj privremenog izvješća o probnom radu na postupak promaknuća za 2017., a zanemaruje važnost uzimanja u obzir drugih izvješća koja se na nju odnose, a koja su se nalazila u njezinu osobnom dosjeu.

122 U ovom slučaju valja podsjetiti na to da tužiteljici nije dopušteno osporavati postojanje privremenog izvješća o probnom radu u svojem osobnom dosjeu u smislu članka 26. Pravilnika o osoblju (vidjeti točku 84. ove presude).

123 Stoga valja ispitati samo tužiteljičine argumente koji se temelje na uzimanju u obzir, protivno članku 45. Pravilnika o osoblju, privremenog izvješća o probnom radu i izvješća o probnom radu tijekom postupka promaknuća za 2017. godinu.

1) Uvodna očitovanja

124 Člankom 45. stavkom 1. Pravilnika o osoblju određuje se da tijelo nadležno za imenovanja pri usporedbi zasluga posebno uzima u obzir izvješća o dužnosniku. Usto, člankom 4. stavkom 1. točkom (a) OPO-a određuje se, među ostalim, da tijelo za imenovanje pri usporedbi zasluga dužnosnika koji ispunjavaju uvjete za promaknuće posebno uzima u obzir: „izvješća o dužnosniku od posljednjeg promaknuća ili, u njihovu nedostatku, od njegova zapošljavanja i osobito izvješća o ocjeni sastavljena u skladu s općim provedbenim odredbama članka 43. Pravilnika o osoblju”.

125 Kao prvo, valja istaknuti da su izvješća iz članka 45. Pravilnika o osoblju ona navedena u njegovu članku 43., odnosno izvješća o ocjeni (vidjeti u tom smislu presudu od 5. listopada 2000., Rappe/Komisija, T-202/99, EU:T:2000:227, t. 37. i navedenu sudsku praksu).

126 Izvješća o ocjeni nužan su element ocjene svaki put kad se dužnosnikova karijera uzima u obzir radi donošenja odluke o njegovu promaknuću (vidjeti presude od 8. ožujka 2006., Lantzoni/Sud, T-289/04, EU:T:2006:70, t. 61. i navedenu sudsku praksu i od 16. ožujka 2009., R/Komisija, T-156/08 P, EU:T:2009:69, t. 53. i navedenu sudsku praksu). Stoga odluka o nepromaknuću sadržava nepravilnosti ako tijelo za imenovanje nije provelo usporedbu zasluga dužnosnika koji ispunjavaju uvjete za promaknuće jer jedno ili više izvješća o ocjeni nije bilo dostupno zbog pogreške uprave (presuda od 28. lipnja 2016., Kotula/Komisija, F-118/15, EU:F:2016:138, t. 38.; vidjeti također u tom smislu presude od 3. ožujka 1993., Vela Palacios/CES, T-25/92, EU:T:1993:17, t. 43. i od 11. srpnja 2007., Konidaris/Komisija, T-93/03, EU:T:2007:209, t. 88.).

127 Kao drugo, točno je da tijelo za imenovanje može uzeti u obzir druge informacije o upravnim i osobnim uvjetima kandidata za promaknuće. Međutim, mogućnost pozivanja na te elemente pretpostavlja postojanje iznimnih okolnosti (vidjeti u tom smislu presudu od 5. listopada 2000., Rappe/Komisija, T-202/99, EU:T:2000:227, t. 40. i 54.). To je osobito slučaj u nedostatku izvješća o ocjeni (vidjeti u tom smislu presudu od 13. srpnja 1995., Rasmussen/Komisija, T-557/93, EU:T:1995:138, t. 32.).

128 Osim toga, informacije mogu ispraviti nepostojanje izvješća o ocjeni samo ako ispunjavaju određene uvjete, što mora dokazati tužena institucija. Kao prvo, one moraju biti dovoljno objektivne kako bi omogućile sudski nadzor, kao drugo, trebaju sadržavati ocjenu dužnosnikovih zasluga koju su provele osobe odgovorne za sastavljanje njegova izvješća o ocjeni, kao treće, trebaju se priopćiti dužnosniku na način da se osigura poštovanje prava obrane i, kao četvrto, trebaju biti poznate odboru u trenutku kad provodi usporedbu zasluga svih kandidata. Iz toga slijedi da informacije koje mogu nadomjestiti izostanak izvješća o ocjeni moraju biti uvelike slične tom izvješću kad je riječ o njihovu podrijetlu, postupku donošenja i predmetu (presuda od 5. listopada 2000., Rappe/Komisija, T-202/99, EU:T:2000:227, t. 56. i 57.).

129 Kao treće, najprije valja istaknuti da je, prema ustaljenoj sudskoj praksi, osnovna funkcija izvješća o ocjeni osigurati upravi što potpunije periodične informacije o uvjetima pod kojima njezini dužnosnici izvršavaju svoje zadaće (presude od 15. svibnja 1996., Dimitriadis/Revizorski sud, T-326/94, EU:T:1996:62, t. 84.; od 10. rujna 2003., McAuley/Vijeće, T-165/01, EU:T:2003:225, t. 51. i od 16. travnja 2008., Doktor/Vijeće, F-73/07, EU:F:2008:42, t. 86.). Nasuprot tomu, izvješće o probnom radu ponajprije je namijenjeno ocjeni sposobnosti dužnosnika na probnom radu za izvršavanje radnih naloga koji proizlaze iz njegova radnog mjesta i za imenovanje na stalno radno mjesto (vidjeti u tom smislu presudu od 24. veljače 2000., Jacobs/Komisija, T-82/98, EU:T:2000:53, t. 45. i navedenu sudsku praksu).

130 Jednako tako, ne može se provesti automatska i potpuna usporedba između dužnosnikova izvješća o ocjeni i izvješća o probnom radu jer te dvije vrste izvješća sadržavaju različite rubrike za ocjenu i sustav ocjenjivanja (vidjeti u tom smislu presudu od 15. svibnja 1996., Dimitriadis/Revizorski sud, T-326/94, EU:T:1996:62, t. 83. i 85.).

131 Nadalje, treba naglasiti, u kontekstu razvoja dužnosnikove karijere, važnost određivanja prethodnih ciljeva koje je na početku poslovne godine uspostavio nadređeni. Godišnja ocjena posebno se odnosi na način na koji je dužnosnik ostvario te ciljeve. Dužnosnikova produktivnost, učinkovitost i ponašanje u službi ocjenjuju se s obzirom na te ciljeve. Međutim, ti ciljevi nisu isti kao oni koji se očekuju od dužnosnika na probnom radu tijekom razdoblja probnog rada radi njegova imenovanja na stalno radno mjesto. Uzimajući u obzir njihovu posebnu prirodu, usmjerenu na produktivnost, ocjene sadržane u izvješću o ocjeni razlikuju se od onih sadržanih u izvješću o probnom radu.

132 U tom pogledu, presuđeno je da se ocjena tužitelja tijekom prvih šest mjeseci njegova ugovora, sadržana u izvješću o probnom radu, ne može izjednačiti i tako zamijeniti ili nadomjestiti ocjenu izvršenu u okviru njegova godišnjeg izvješća o ocjeni kojim se procjenjuje je li tužitelj, s obzirom na ciljeve utvrđene u sporazumu s tužiteljem, ispunio očekivanja i kojom se stoga utvrđuje stupanj njegove uspješnosti (vidjeti u tom smislu presudu od 13. prosinca 2018., Wahlström/Frontex, T-591/16, neobjavljenu, EU:T:2018:938, t. 65.).

133 Konačno, izvješća o ocjeni, s obzirom na to da predstavljaju elemente koji mogu imati određen utjecaj tijekom cijele dužnosnikove karijere, predstavljaju akte koji negativno utječu. Sudska praksa prema kojoj izvješća o ocjeni predstavljaju akte koji mogu biti predmet tužbe za poništenje u skladu je s interesom dobrog administrativnog upravljanja, s obzirom na to da bi, kada to ne bi bio slučaj, zainteresirana osoba mogla istaknuti eventualne nedostatke takvog izvješća samo u okviru tužbi podnesenih protiv akta u čijem je donošenju dotično izvješće imalo ulogu. Međutim, takva bi situacija mogla odgoditi donošenje važnih odluka u pogledu dužnosnika (presuda od 16. ožujka 2009., R/Komisija, T-156/08 P, EU:T:2009:69, t. 53. i 54.).

134 Takvo rješenje koje je sudska praksa usvojila u pogledu izvješća o ocjeni ne može se proširiti na dokumente čiji je jedini cilj priprema jednokratne odluke uprave s kojom su tako usko povezani. Upravo je to slučaj s izvješćima o probnom radu, čiji je cilj priprema odluke uprave o imenovanju dotične osobe na stalno radno mjesto dužnosnika na kraju razdoblja probnog rada ili odluke o otkazivanju njezina ugovora (presuda od 16. ožujka 2009., R/Komisija, T-156/08 P, EU:T:2009:69, t. 55.).

135 To je također slučaj s mjerama koje se odnose na odvijanje dužnosnikova probnog rada, koje su donesene na temelju članka 34. Pravilnika o osoblju, među kojima je i odluka o preraspodjeli u drugu službu radi nastavka probnog rada kao i odluka o produljenju probnog rada za šest mjeseci. Te mjere očito imaju za cilj omogućiti upravi da bolje ocijeni kvalitete dužnosnika na probnom radu te da pripremi odluku o imenovanju na stalno radno mjesto ili otkazu ugovora zainteresiranoj osobi, koju treba donijeti na kraju razdoblja probnog rada, i stoga ih se ne može samostalno pobijati tužbom za poništenje (presuda od 16. ožujka 2009., R/Komisija, T-156/08 P, EU:T:2009:69, t. 56.).

136 Osim toga, izvješće o probnom radu u dužnosnikovu osobnom dosjeu načelno ne može više imati nikakav učinak nakon odluke o imenovanju na stalno radno mjesto donesene na kraju probnog rada, zbog koje je i sastavljeno i čiji je jedini cilj bio pripremiti tu odluku (vidjeti u tom smislu rješenje od 19. veljače 2008., R/Komisija, F-49/07, EU:F:2008:18, t. 56.).

137 Stoga izvješća o ocjeni i izvješća sastavljena tijekom probnog rada imaju različite ciljeve i funkcije. Osim toga, ta izvješća pripadaju različitim pravnim sustavima. Stoga odbor za promaknuće, načelno, ne može uzeti u obzir izvješće o probnom radu, premda sadržava određena očitovanja o radnim sposobnostima dužnosnika ili člana osoblja.

138 Upravo s obzirom na ta razmatranja treba ispitati tužiteljičine argumente koji se odnose na uzimanje u obzir izvješća koja se odnose na razdoblje njezina probnog rada tijekom postupka promaknuća za 2017.

2) Uzimanje u obzir izvješća koja se odnose na razdoblje tužiteljičina probnog rada

139 Kao prvo, u odluci o odbijanju žalbe nadležno tijelo za imenovanje smatralo je da pravilnost usporedbe zasluga u smislu članka 45. Pravilnika o osoblju zahtijeva istodobno uzimanje u obzir tužiteljičina izvješća o probnom radu i izvješća o ocjeni sastavljenih za godine 2015. i 2016. Nadležno tijelo za imenovanje pojasnilo je da nijedan element spisa ne upućuje na to da je tijekom postupka promaknuća za 2017. došlo do nepravilnosti u tom pogledu. Dodalo je da sama činjenica da je član ZOP-a napravio uvid u privremeno izvješće o probnom radu ne može dovesti do zaključka da usporedba zasluga nije provedena na temelju relevantnih izvješća, odnosno izvješća o probnom radu i izvješća o ocjeni sastavljenih za godine 2015. i 2016.

140 U tom pogledu, s jedne strane, valja istaknuti da se, kao što je to Komisija potvrdila na raspravi, tužiteljičino privremeno izvješće o probnom radu nalazilo u sustavu Sysper 2, u prilogu izvješću o probnom radu koje se na nju odnosi.

141 Osim toga, valja istaknuti da se postojanje i sadržaj privremenog izvješća o probnom radu spominju u završnom dijelu izvješća o probnom radu. Naime, u izvješću o probnom radu potvrditelj je objasnio da je „pomalo zabrinjavajuće to što se početno razdoblje unutar [prvog odjela u koji je tužiteljica bila raspoređena] nije baš dobro odvijalo, kao što to pokazuje privremeno izvješće o probnom radu […], u kojem se prikazuju poteškoće u međuljudskim odnosima i poteškoće koje se odnose na timski rad”. Potvrditelj je dodao da su takve ocjene povezane s kombinacijom posebnih okolnosti u prvom odjelu. Dakle, ti navodi idu u prilog zajedničkom uvidu u izvješće o probnom radu i privremeno izvješće o probnom radu. Osim toga, iz dokumenata koje je tužiteljica podnijela Općem sudu proizlazi da je, prije donošenja odluke o nepromaknuću, član ZOP-a izravno, u sustavu Sysper 2, napravio uvid u privremeno izvješće o probnom radu, koje se nalazilo u prilogu izvješću o probnom radu koje se na nju odnosi.

142 Stoga valja utvrditi da je prilikom usporedbe zasluga tužiteljičino izvješće o probnom radu uzeto u obzir. Osim toga, njezino privremeno izvješće o probnom radu također je uzeto u obzir, izravno ili neizravno, tijekom usporedbe zasluga.

143 S druge strane, iz sudske prakse navedene u točkama 125. do 137. ove presude proizlazi da se, u načelu, izvješće o probnom radu ne može uzeti u obzir u okviru postupka promaknuća i da samo u određenim iznimnim okolnostima tijelo za imenovanje može uzeti u obzir druge informacije, ako ispunjavaju određene uvjete čije ispunjenje mora dokazati dotična institucija.

144 Međutim, važno je naglasiti da su u ovom slučaju u odnosu na tužiteljicu sastavljena dva izvješća o ocjeni za poslovne godine 2015. i 2016. i da su ocjene sadržane u tim izvješćima o ocjeni bile dovoljna osnova za usporedbu zasluga predviđenu člankom 45. stavkom 1. Pravilnika o osoblju.

145 Stoga nijedna iznimna okolnost ne opravdava da se izvješće o probnom radu i privremeno izvješće o probnom radu koje se nalazi u prilogu tom izvješću o probnom radu uzmu u obzir prilikom usporedbe zasluga.

146 Kao drugo, i u svakom slučaju, s jedne strane, valja istaknuti da, za razliku od izvješća o ocjeni, tužiteljičino privremeno izvješće o probnom radu nije sastavljeno ni kako bi se omogućila objektivna ocjena njezina rada ni kako bi moglo poslužiti za ocjenu njezina razvoja karijere. Naime, privremeno izvješće o probnom radu sastavljeno je tijekom razdoblja tužiteljičina probnog rada, u konfliktnom kontekstu između nje i drugih članova prvog odjela u koji je bila raspoređena (vidjeti točku 2. ove presude). Tako je do sastavljanja tog privremenog izvješća došlo zbog specifičnih razloga, na početku

tužiteljičine karijere, kako bi se utvrdile poteškoće s kojima se susrela u tom prvom odjelu i kako bi se opravdala upravna mjera preraspodjele u drugi odjel radi nastavljanja njezina probnog rada. Osim toga, tužiteljica nije mogla osporiti navedeno izvješće tužbom protiv odluke o imenovanju na stalno radno mjesto, s obzirom na to da joj tom odlukom nije nanesena šteta.

147 S druge strane, točno je da nadređeni pri ocjeni dužnosnikove sposobnosti raspolaže širokom diskrecijskom ovlašću i da mora, kako bi ispunio svoje odgovornosti, iznijeti komentare i, ovisno o slučaju, rezerve u pogledu kvalitete njegova rada. Međutim, važno je istaknuti da u ovom slučaju privremeno izvješće o probnom radu sadržava oštre kritike koje se odnose na tužiteljičinu učinkovitost, sposobnost, rad i ponašanje u prvom odjelu u koji je ona bila raspoređena. Te su kritike iznesene na način koji je osobito usmjeren na tužiteljičinu osobnost, a ne na njezine stručne vještine i znanje. Takve kritike prelaze one koje su objektivno nužne za ocjenu postojanja poteškoća u službi i kako bi se opravdala upravna odluka o premještaju u drugi odjel.

148 Stoga, s obzirom na neuobičajen sadržaj kritika iznesenih u privremenom izvješću o probnom radu, ocjene sadržane u tom izvješću ne mogu se izjednačiti niti čak usporediti s ocjenama sadržanima u pozitivnim i kasnijim izvješćima sastavljenima za poslovne godine 2015. i 2016.

149 Stoga okolnosti navedene u točkama 146. do 148. ove presude predstavljaju dodatan razlog, u odnosu na one iznesene u točkama 143. i 144. ove presude, da se isključi da se izvješća koja se odnose na tužiteljičin probni rad mogu uzeti u obzir prilikom usporedbe zasluga.

150 Stoga valja utvrditi da to što je nadležno tijelo za imenovanje uzelo u obzir izvješća koja se odnose na razdoblje tužiteljičina probnog rada, odnosno izvješće o probnom radu i privremeno izvješće o probnom radu, predstavlja nepravilnost koja može postupak promaknuća za 2017. godinu učiniti nepravilnim u dijelu koji se na nju odnosi.

c) Utjecaj utvrđene postupovne nepravilnosti

151 Tužiteljica ističe da bi postupak promaknuća za 2017. nužno bio drukčiji da nije bilo nepravilnosti navedenih u točkama 108. do 112. ove presude.

152 Komisija odgovara da, pod pretpostavkom da je počinjena postupovna nepravilnost, tužiteljica nije dokazala utjecaj te navodne postupovne nepravilnosti na sadržaj odluke o nepromaknuću. S jedne strane, ističe da tužiteljica samo općenito tvrdi da je postojanje privremenog izvješća o probnom radu u njezinu osobnom dosjeu „neizbježno utjecalo na ocjenu" njezina dosjea. S druge strane, ističe da tužiteljica nije identificirala nijedan dio izvješća o ocjeni sastavljenih za poslovne godine 2015. i 2016. ili odluke o odbijanju žalbe na koji je utjecao sadržaj privremenog izvješća o probnom radu.

153 Kad je riječ o povredi članka 45. Pravilnika o osoblju i nepravilnosti postupka promaknuća, ustaljena je sudska praksa da nije dovoljno da je osobni dosje kandidata nepravilan i nepotpun kako bi se poništila odluka o nepromaknuću, nego je potrebno utvrditi da je ta okolnost mogla imati odlučujući učinak na postupak promaknuća (vidjeti u tom smislu presude od 30. siječnja 2008., Strack/Komisija, T-394/04, EU:T:2008:20, t. 39. i od 14. studenoga 2017., Vincenti/EUIPO, T-586/16, EU:T:2017:803, t. 36.).

154 Općenitije, prema ustaljenoj sudskoj praksi, da bi postupovna nepravilnost mogla opravdati poništenje akta, potrebno je da bi bez te nepravilnosti postupak mogao imati drukčiji ishod (presuda od 18. rujna 2015., Wahlström/Frontex, T-653/13 P, EU:T:2015:652, t. 21.; vidjeti također u tom smislu rješenje od 1. prosinca 2015., Georgias i dr./Vijeće i Komisija, C-545/14 P, neobjavljeno, EU:C:2015:791, t. 51.).

155 U ovom slučaju, kao prvo, kao što to ističe Komisija, iz teksta odluke o odbijanju žalbe ne proizlazi da je tužiteljica imala veće zasluge od zasluga njezinih kolega koji su promaknuti. Kao drugo, u fazi usporedbe zasluga, koju je nadležno tijelo za imenovanje detaljno opisalo u odluci o odbijanju žalbe,

nigdje se ne spominje sadržaj privremenog izvješća o probnom radu. Kao treće, izvješća o ocjeni koja su uzeta u obzir sadržavaju pozitivne ocjene, „zadovoljavajuće”, dok je izvješće o probnom radu, također pozitivno, omogućilo tužiteljičino imenovanje na stalno radno mjesto.

156 Međutim, najprije valja istaknuti da se u odluci o odbijanju žalbe nadležno tijelo za imenovanje izričito poziva na sadržaj izvješća o probnom radu u odjeljku „Učinkovitost, stručnost i ponašanje u službi”. U tom pogledu, nadležno tijelo za imenovanje ističe da se u izvješću o probnom radu spominje „stupanj napredovanja” i da se tužiteljica trebala „po potrebi posavjetovati s upravom”, „obavijestiti svoje nadređene” ili pak „uskladiti svoj posao s onim svojih kolega”, „kako bi mogla obavljati posao koji se od nje očekivao”. Usto, valja podsjetiti na to da je izvješće o probnom radu sadržavalo u prilogu privremeno izvješće o probnom radu te se u njemu spominjalo potonje. Tako je izvješće o probnom radu, kojemu je priloženo privremeno izvješće o probnom radu, moglo negativno utjecati na ocjenu tužiteljičine „učinkovitosti, sposobnosti i ponašanja u službi” prilikom analize njezinih zasluga.

157 Nadalje, uzimajući u obzir, kao prvo, posebne okolnosti sastavljanja privremenog izvješća o probnom radu koje je priloženo izvješću o probnom radu u tužiteljičinu osobnom dosjeu, kao drugo, iznimno kritične i subjektivne ocjene iz tog privremenog izvješća i, kao treće, činjenicu da je član ZOP-a napravio uvid u navedeno izvješće prije sastavljanja konačnog popisa promaknutih dužnosnika, tužiteljičino privremeno izvješće o probnom radu moglo je imati negativan utjecaj na usporedbu zasluga provedenu tijekom postupka promaknuća za 2017.

158 Konačno, valja istaknuti da se, doduše, u odnosu na sve dužnosnike na probnom radu sastavlja izvješće o probnom radu. Međutim, ne sastavlja se u odnosu na sve dužnosnike na probnom radu privremeno izvješće o probnom radu. Budući da se sastavlja u posebnim slučajevima, privremeno izvješće o probnom radu razlikuje se od izvješća o probnom radu i, a *fortiori*, od izvješća o ocjeni iz članka 4. OPO-a. Stoga je uzimanje u obzir, izravno ili neizravno, privremenog izvješća o probnom radu moglo utjecati na objektivnu i jednakopravnu ocjenu tužiteljičinih zasluga u okviru postupka promaknuća za 2017.

159 Iz toga slijedi da je postupovna nepravilnost utvrđena u točki 150. ove presude mogla u odnosu na tužiteljicu imati odlučujući utjecaj na odvijanje tog postupka i odluku o njezinu nepromaknuću. Drugim riječima, utvrđeno je da bi odluka o nepromaknuću mogla imati drukčiji sadržaj da nije bilo navedene postupovne nepravilnosti (vidjeti točke 153. i 154. ove presude).

160 S obzirom na prethodno navedeno, valja prihvatiti prvi tužbeni razlog i poništiti odluku o nepromaknuću a da nije potrebno ispitati, s jedne strane, ostale prigovore koje je tužiteljica istaknula u okviru prvog tužbenog razloga i, s druge strane, drugi tužbeni razlog. Osim toga, s obzirom na to da se odluka o nepromaknuću poništava, nije potrebno ispitati zahtjeve za mjere upravljanja postupkom i mjere izvođenja dokaza koje je tužiteljica podnijela u prvim trima dijelovima zahtjeva.

B. Zahtjev za naknadu štete

161 Prema ustaljenoj sudskoj praksi koja se odnosi na sporove radi naknade štete u području javne službe, postojanje odgovornosti Unije podvrgnuto je ispunjenju nekoliko uvjeta, tj. prigovoreno postupanje institucija mora biti nezakonito, mora se pretrpjeti stvarna šteta i mora postojati uzročna veza između navodnog postupanja i štete na koju se poziva (vidjeti presudu od 15. rujna 2005., Casini/Komisija, T-132/03, EU:T:2005:324, t 94. i navedenu sudsku praksu; presude od 4. srpnja 2006., Tzirani/Komisija, T-88/04, EU:T:2006:186, t. 100. i od 26. listopada 2017., Paraskevaidis/Cedefop, T-601/16, EU:T:2017:757, t. 78.). Budući da su ta tri uvjeta kumulativna, to podrazumijeva da se Unijina odgovornost ne može utvrditi kad jedan od njih nije ispunjen (vidjeti presudu od 29. studenoga 2018., WL/ERCEA, T-493/17, neobjavljenu, EU:T:2018:852, t. 207. i navedenu sudsku praksu).

162 U ovom slučaju tužiteljica zahtijeva, kao prvo, naknadu navodne imovinske štete koju procjenjuje na 45 000 eura i, kao drugo, naknadu navodne neimovinske štete koju procjenjuje na 20 000 eura.

[*omissis*]

2. Zahtjev za naknadu navodne neimovinske štete

[*omissis*]

179 Kao drugo, tužiteljica tvrdi da je pretrpjela neimovinsku štetu u vezi s klevetničkim tvrdnjama koje se odnose na njezino psihološko stanje iz privremenog izvješća o probnom radu. U tom pogledu ističe da je mogućnost da svi njezini nadređeni i ostali Komisijini GU-ovi naprave uvid u privremeno izvješće o probnom radu ozbiljno ugrozila njezin ugled i profesionalni ugled u OLAF-u i Komisiji. Posljedica te povrede njezina ugleda bila je poticanje njezine zabrinutosti u pogledu nesigurnosti razvoja karijere i, u biti, u pogledu promaknuća u okviru postupka promaknuća za 2017. Dodaje da je ta situacija dovela do pogrešne percepcije koju je ona sama imala o vlastitoj situaciji, uzrokujući joj stres i patnju koja je imala negativne posljedice na njezinu privatnost i zdravlje, fizičko i mentalno. Stoga tužiteljica u biti zahtijeva naknadu neimovinske štete koja proizlazi iz utjecaja koji je privremeno izvješće o probnom radu imalo na postupak promaknuća za 2017. godinu.

180 U tom pogledu, najprije, iz ispitivanja tužbenog zahtjeva za poništenje, točnije iz točaka 124. do 160. ove presude, proizlazi da je prihvaćen tužiteljičin argument kojim se nastoji dokazati nepravilnost uzimanja u obzir privremenog izvješća o probnom radu, priloženog izvješću o probnom radu, u okviru postupka promaknuća za 2017. godinu i da je nadležno tijelo za imenovanje povrijedilo članak 45. Pravilnika o osoblju kada je donijelo odluku o nepromaknuću. Iz toga slijedi da je ispunjen uvjet koji se odnosi na nezakonitost postupanja koju tužiteljica prigovara Komisiji.

181 Nadalje, valja smatrati da je tužiteljica dovedena u stanje zabrinutosti i nesigurnosti u pogledu svojeg ugleda i poslovne budućnosti i da to stanje izravno proizlazi iz nezakonitosti utvrđene u točki 180. ove presude.

182 Usto, činjenica da nadležno tijelo za imenovanje u okviru postupka promaknuća za 2017. nije poštovalo svoje obveze na temelju članka 45. Pravilnika o osoblju prouzročila je tužiteljici posebnu neimovinsku štetu koja se ne može odgovarajuće popraviti samim poništenjem odluke o nepromaknuću.

183 Osim toga, Komisija je na raspravi priznala to stanje zabrinutosti i nesigurnosti koje je osjećala tužiteljica. U tom pogledu, Komisija je pojasnila da je tužiteljičina zabrinutost u pogledu privremenog izvješća o probnom radu bila jedan od elemenata uzetih u obzir prilikom odlučivanja o tome hoće li se to izvješće, prema potrebi, povući iz tužiteljičina osobnog dosjea.

184 Konačno, važno je istaknuti da je neimovinska šteta koju je tužiteljica pretrpjela ograničena činjenicom da je promaknuta u razred AD 6 u prvom postupku promaknuća koji je slijedio nakon postupka promaknuća za 2017., odnosno u onom za 2018. (vidjeti u tom smislu presudu od 18. studenoga 2015., Diamantopoulos/ESVD, F-30/15, EU:F:2015:138, t. 48.).

185 U tim okolnostima valja odlučiti *ex æquo et bono* da naknada u iznosu od 2000 eura predstavlja primjerenu naknadu neimovinske štete koja proizlazi iz nezakonitosti utvrđene u točki 180. ove presude.

186 U tim okolnostima valja djelomično prihvatiti tužiteljičin zahtjev za naknadu štete.

187 S obzirom na sve prethodno navedeno, valja, s jedne strane, poništiti odluku o nepromaknuću i, s druge strane, naložiti Komisiji da tužiteljici isplati iznos od 2000 eura na ime naknade neimovinske štete koju je pretrpjela.

IV. Troškovi

188 Prema članku 134. stavku 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.

189 Budući da Komisija nije uspjela u postupku, treba joj naložiti snošenje troškova, sukladno tužiteljičinu zahtjevu.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (sedmo vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. **Poništava se odluka o nepromaknuću osobe XH u razred AD 6 u okviru postupka promaknuća za 2017., koja proizlazi iz objave popisa dužnosnika promaknutih u taj razred u *Administrativnim informacijama* br. 25-2017 od 13. studenoga 2017.**

2. **Nalaže se Europskoj komisiji da osobi XH isplati iznos od 2000 eura na temelju naknade pretrpljene neimovinske štete.**

3. **U preostalom dijelu tužba se odbija.**

4. **Komisiji se nalaže snošenje troškova.**

da Silva Passos Truchot Sampol Pucurull

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 25. lipnja 2020.

Potpisi